

**Stowarzyszenie Księgowych w Polsce
Prezes Zarządu Głównego**

Warszawa, dnia 29 kwietnia 2024 r.

BZG/Prez/366/2024

**Stowarzyszenie
Księgowych w Polsce**

ul. Górnośląska 5
00-443 Warszawa

tel. 22 622 77 39
tel. 22 583 49 30
fax 22 622 77 81

sekretariat@skwp.pl
www.skwp.pl

**Działamy
dla księgowych**

od 1907 r.

Stowarzyszenie Księgowych w Polsce
jest członkiem Międzynarodowej
Federacji Księgowych (IFAC)

**Pan
Jacek Tomczak
Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Rozwoju
i Technologii
Pl. Trzech Krzyży 3/5
00-507 Warszawa**

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na zapowiedzianą II transzę deregulacyjną, w załączeniu przesyłamy nasze uwagi, które ujęte zostały w tabelarycznym zestawieniu, stanowiącym załącznik do niniejszego pisma.

W imieniu Ekspertów SKwP
dr hab. Stanisław Hońko, prof. US
Prezes ZG SKwP

Załącznik do pisma

Uwagi zgłaszane w ramach II transzy deregulacyjnej

Dla celów poniższego zestawienia, użyte skróty oznaczają:

updf – ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych;

updp – ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

Lp.	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy	Podmiot zgłaszający	Uwaga/ Propozycja zmian zapisu
1.	Art. 30 ust. 1 pkt 4 ustawy o PIT w związku z art. 21 ust. 1 pkt 92 ustawy o PIT	SKwP	<p>Objąć 10% zryczałtowanym podatkiem PIT świadczenia otrzymane na podstawie odrębnych przepisów przez członków rodzin zmarłych pracowników oraz zmarłych emerytów lub rencistów.</p> <p>Uzasadnienie: Firma wypłaca corocznie członkom rodzin zmarłych pracowników oraz zmarłych emerytów lub rencistów m.in. ekwiwalent za deputat węglowy, do którego prawo dają postanowienia Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy. Wzrost kwoty wypłaconego ekwiwalentu – w wyniku inflacji – spowodował przekroczenie przez świadczeniobiorców określonego w art. 21 ust. 1 pkt 92 ustawy o PIT limitu zwolnienia wynoszącego w roku podatkowym 3.000 zł.</p> <p>Świadczenia wypłacane na rzecz członków rodzin po zmarłych pracownikach oraz po zmarłych emerytach i rencistach stanowią przychód z innych źródeł opisany w art. 20 ust. 1 ustawy PIT. Firma dokonując wypłaty świadczenia zakwalifikowanego jako dochód z innych źródeł, stosownie do przepisu art. 42a ust. 1 ustawy PIT, sporządza informację PIT-11 i przesyła ją odpowiednio do podatnika oraz do urzędu skarbowego. Na firmie nie ciąży obowiązek obliczenia, pobrania i wpłacenia do urzędu skarbowego zaliczki od dochodu z innych źródeł, co wynika z treści art. 32-35 ustawy PIT.</p> <p>Liczba PIT-11 za 2023 r., którą firma w formie papierowej musiała przesłać na adres zamieszkania do tej grupy podatników wyniosła ponad 5 tys.</p> <p>Stosownie do treści art. 45 ust. 1 ustawy, odbiorca świadczenia jest zobowiązany</p>

			<p>wykazać kwotę dochodu z innych źródeł w zeznaniu podatkowym składanym do 30 kwietnia roku następującego po roku, w którym otrzymał przychód i zapłacił należny z ww. tytułu podatek dochodowy. Wybór odpowiedniego formularza podatkowego (PIT-36, PIT-37 lub inne) jest zależny od źródeł przychodów uzyskanych przez danego podatnika.</p> <p>Duża część ww. świadczeniobiorców to osoby, dla których jedynym źródłem przychodu (poza wypłatą ekwiwalentu za węgiel przez firmę) jest emerytura lub renta. Gdyby nie PIT-11 otrzymany od firmy, podatnicy ci nie musieliby składać zeznania podatkowego ponieważ rozliczenia rocznego podatku PIT w stosunku do emerytów dokonuje ZUS.</p> <p>Objęcie 10% zryczałowanym podatkiem PIT świadczeń otrzymanych na podstawie odrębnych przepisów przez członków rodzin zmarłych pracowników oraz zmarłych emerytów lub rencistów rozwiązałoby oba przedstawione wyżej problemy tj.:</p> <ol style="list-style-type: none">1) Spółka nie musiałaby sporządzać i wysyłać ponad 5 tys. PIT-ów papierowych do tej grupy podatników ponieważ przychody opodatkowane podatkiem zryczałowanym nie podlegają wykazaniu w informacji PIT-11.2) Świadczeniobiorcy, dla których jedynym źródłem przychodu (poza wypłatą ekwiwalentu za węgiel przez firmę) jest emerytura lub renta nie musieliby składać zeznania podatkowego i dokonywać wpłaty podatku. Od nadwyżki ponad 3000 zł firma pobrałaby 10% zryczałowany podatek i odprowadziła do US. Kwota pobranego i wpłaconego do US ryczałtu zostałaby przez firmę wykazana w deklaracji PIT-8AR. <p>W związku z powyższym proponujemy zmianę art. 30 ust. 1 pkt 4 ustawy o PIT poprzez objęcie 10% zryczałowanym podatkiem dochodowym świadczeń otrzymanych przez członków rodzin zmarłych pracowników oraz zmarłych emerytów lub rencistów na podstawie odrębnych przepisów. Zmiana powinna być wprowadzona od 01.01.2025 r. tak, żeby jedna zasada podatkowa objęła pełny rok podatkowy.</p>
--	--	--	--

			<p>Proponowane brzmienie art. 30 ust. 1 pkt 4 ustawy o PIT od 01.0.2025 r.:</p> <p>z tytułu świadczeń otrzymanych przez emerytów, rencistów, lub osoby pobierające nauczycielskie świadczenie kompensacyjne, w związku z łączącym ich uprzednio z zakładem pracy stosunkiem służbowym, stosunkiem pracy, pracy nakładczej lub spółdzielczym stosunkiem pracy, w tym od związków zawodowych, z zastrzeżeniem art. 21 ust. 1 pkt 26 i 38 oraz z tytułu świadczeń otrzymanych przez członków rodzin zmarłych pracowników oraz zmarłych emerytów lub rencistów na podstawie odrębnych przepisów - w wysokości 10% należności.</p>
2.	Art. 45b ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o PIT	SKWP	<p>Zgodnie z art. 45b ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o PIT, minister właściwy do spraw finansów publicznych udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu ustalone wzory deklaracji rocznych oraz informacji podatkowych.</p> <p>Na podstawie powyższych przepisów wzory m.in. deklaracji PIT-4R i PIT 8AR oraz wzór informacji PIT-11 publikowane są w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie www.gov.pl.</p> <p>Art. 45b ust. 1 pkt 1 i 2 nie zawiera terminu do kiedy wzory obowiązujące dla rozliczeń za dany rok podatkowy powinny zostać opublikowane.</p> <p>Obecnie płatnicy nie mają pewności czy wzory, które chcą zastosować i które muszą zaimplementować do swoich systemów informatycznych, będą aktualne na moment wysyłki deklaracji i informacji do US (ustawowy termin wysyłki ww. informacji i deklaracji do US to koniec stycznia roku następnego po roku podatkowym). Utrudnia to proces przygotowania PIT-ów za dany rok zwłaszcza dużym Spółkom, sporządzającym grubo ponad 20 tys. PIT.</p> <p>Wpisanie do ustawy o PIT terminu publikacji wzorów PIT-11 oraz PIT-4R i PIT 8AR obowiązujących dla danego roku podatkowego ułatwiłoby pracę płatnikom.</p> <p>Proponujemy dodanie w art. 45 b terminu publikacji wzorów informacji PIT-11 oraz deklaracji PIT4R i PIT-8R obowiązujących dla danego roku podatkowego tj. do 30 listopada danego roku podatkowego.</p> <p>Publikacja ww. wzorów obowiązujących dla rozliczeń za dany rok podatkowy w terminie</p>

			do 30 listopada pozwoli płatnikom na odpowiednie rozłożenie prac związanych z zaimplementowaniem i przetestowaniem zmian w systemach informatycznych.
3.	Art. 83 ust. 1 oraz ust. 2a w związku z ust. 2b ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych	SKWP	<p>Zgodnie z art. 83 ust. 1 w związku z ust. 2b ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 146), w przypadku gdy składka na ubezpieczenie zdrowotne obliczona przez płatnika jest wyższa od kwoty zaliczki na podatek dochodowy, obliczonej zgodnie z przepisami ustawy o PIT w brzmieniu obowiązującym na dzień 31 grudnia 2021 r., składkę obliczoną za poszczególne miesiące obniża się do wysokości kwoty zaliczki.</p> <p>Zgodnie z art. 83 ust. 2a ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, ta sama zasada ograniczania składki zdrowotnej dotyczy pracowników, którzy osiągają przychody zwolnione z opodatkowania na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 148 i 152-154 ustawy o PIT w ramach ulg: dla młodych, na powrót, dla rodzin 4+ oraz dla pracujących seniorów.</p> <p>W rezultacie płatnik oblicza zaliczkę na podatek dwukrotnie. Po pierwsze, musi wyliczyć należną zaliczkę na podatek z zastosowaniem obecnie obowiązujących zasad w celu odprowadzenia jej do urzędu skarbowego w prawidłowej wysokości. Po drugie, musi obliczyć zaliczkę według zasad obowiązujących w dniu 31 grudnia 2021 r. - na potrzeby sprawdzenia czy wyliczona składka zdrowotna podlega obniżeniu do wysokości tej zaliczki.</p> <p>Proponujemy uchylenie art. 83 ust. 1, ust. 2a, ust. 2b ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, gdyż:</p> <ul style="list-style-type: none"> - od 01.01.2022 r. składka zdrowotna nie jest odliczana od zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych, nie ma więc potrzeby ograniczania składki zdrowotnej do wysokości obliczonej zaliczki; - pozwoli to uniknąć podwójnego obliczania zaliczek na podatek dochodowy wg różnych przepisów (obecnych i aktualnych na dzień 31.12.2021 r.) przez płatnika.

4.	art. 24 ust. 2 updf	SKwP	<p>Wskazujemy na konieczność zmiany art. 24 ust. 2 updf. Przepis określa zasadę ustalenia dochodu podatników prowadzących podatkową księgę przychodów i rozchodów, zgodnie z którą różnice między remanentem końcowym a początkowym odpowiednio zwiększają lub zmniejszają dochód podatkowy. Podatnicy prowadzący ten rodzaj ewidencji ustalają jednak dochód albo stratę jako różnicę między przychodami a kosztami uzyskania przychodów wynikającymi z zapisów podatkowej księgi przychodów i rozchodów zgodnie z objaśnieniami zawartymi w rozporządzeniu z dnia 23 grudnia 2019 r. w sprawie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów.</p> <p>Dochód jest nadwyżką przychodów nad kosztami uzyskania przychodów, które należy ustalić według następującej reguły:</p> <p>„a) do wartości spisu z natury na początek roku podatkowego doliczyć wartość zakupu towarów handlowych (materiałów) z kolumn 10 i 11, a następnie pomniejszyć o wartość spisu z natury sporządzonego na koniec roku podatkowego,</p> <p>b) kwotę wynikającą z tego obliczenia powiększyć o kwotę wydatków z kolumny 14 oraz pomniejszyć o wartość wynagrodzeń w naturze w tej części, w której wydatki (koszty) związane z wynagrodzeniami w naturze zostały zaksięgowane w innych kolumnach księgi przychodów i rozchodów (np. w gastronomii koszty zakupu materiałów i towarów handlowych zużytych do przygotowania posiłków dla pracowników zostały wpisane w kolumnie 10);”.</p> <p>Różnice remanentowe korygują więc kwotę kosztów uzyskania przychodów, a nie dochód. Rozporządzenie wskazuje więc na regułę sprzeczną z treścią ustawy. Zgodnie z regułą <i>lex superior derogat legi inferiori</i> zastosowanie powinna mieć reguła korekty dochodu o różnice remanentowe wynikająca z ustawy. Pragniemy jednak zauważyć, że konstrukcja zeznań podatkowych PIT-36 i PIT-36L realizuje zasady wynikające z rozporządzenia, a nie z ustawy. Czyni to art. 24 ust. 2 updf przepisem martwym w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych. Jego konstrukcja nastęrczyła jednak wielu problemów poprzez jego odpowiednie zastosowanie w ustaleniu dochodu z działalności gospodarczej jako podstawy ustalenia składki na ubezpieczenie zdrowotne.</p> <p>W praktyce, zastosowanie nie znajduje również zasada ustalenia dochodu ze</p>
----	---------------------	------	--

			<p>sprzedaży środka trwałego u podatnika, który transakcję tę ujął w księdze przychodów i rozchodów. Wskazujemy na konieczność zmiany treści art. 24 ust. 2 updf.</p> <p>W naszej ocenie uregulowania wymaga wpływ różnicy remanentowej ustalonej na 31 grudnia, tj. wskazanie, że różnica ta może (ale nie musi) być uwzględniona w obliczeniu dochodu za ostatni miesiąc lub kwartał na potrzeby ustalenia zaliczki. Wobec braku takiej regulacji, rysuje się wątpliwość, czy podatnik ma obowiązek już w obliczeniu zaliczki za ostatni miesiąc lub kwartał zwiększać dochód (pomniejszać koszty podatkowe) o różnicę będącą nadwyżką wartości remanentu końcowego nad początkowym oraz czy ma prawo zmniejszyć dochód (zwiększyć koszty) o różnicę remanentów, gdy remanent końcowy ma wartość niższą niż remanent początkowy. Istnieją argumenty za twierdzeniem, że jest to remanent, który powinien korygować dochód w skali roku, jak i te, że jest to remanent dobrowolny sporządzony przez podatnika na koniec miesiąca, a taki powinien wpływać na obliczenie zaliczki na podatek. Prosimy o jasne uregulowania tej kwestii w ustawie. Problem ten poruszany był w prasie fachowej. W odpowiedzi Ministerstwa Finansów na pytanie Wydawnictwa GOFIN, nadesłanej 30 stycznia 2017 r. (Przegląd Podatku Dochodowego nr 1 (457) z dnia 1.01.2018r.) czytamy: "(...) podatnik może, ale nie musi uwzględniać sporządzany na dzień 31 grudnia remanent przy obliczaniu zaliczki za grudzień (...)".</p>
5.	art. 14 ust. 2 pkt 6 updf i art. 12 ust. 1 pkt 3 updp	SKwP	<p>Umorzone lub przedawnione zobowiązania stanowią przychód przedsiębiorcy zgodnie z art. 14 ust. 2 pkt 6 updf i art. 12 ust. 1 pkt 3 updp poza wyjątkami wskazanymi w obu ustawach. Wyjątki te nie obejmują przypadku, gdy umorzone lub przedawnione zobowiązanie powiększyło podstawę opodatkowania lub zmniejszyło stratę na podstawie przepisów o tzw. uldze na złe długi. Obecna regulacja prowadzi do podwójnego fiskalnego skutku po stronie dłużnika – raz w postaci zwiększenia podstawy opodatkowania (zmniejszenia straty), a następnie ponownie poprzez zwiększenie przychodów. Jest to rozwiązanie w naszej ocenie niepożądane zwłaszcza w sytuacji umorzenia zobowiązania, gdy wierzyciel zwalnia</p>

			dłużnika z długu, czyli rezygnuje z dochodzenia zapłaty zobowiązania od dłużnika. Prosimy o rozważenie możliwości zmian w tym zakresie.
6.	art. 27 ust. 1e-1g updp i art. 45 ust. 3f – 3i updf	SKwP	Prosimy o rezygnację bądź ograniczenia zakresu informacyjnego dla spółek nieruchomościowych oraz podmiotów posiadających udziały w spółkach nieruchomościowych (obowiązki określone w art. 27 ust. 1e-1g updp i art. 45 ust. 3f – 3i updf). Obowiązek odnoszący się do podmiotów posiadających również pośrednio, co najmniej 5% udziałów w spółce rozszerza ten obowiązek do często absurdalnych rozmiarów, gdy raportowane są podmioty z kilku szczebli powiązań pośrednich. Czyni to obowiązek informacyjny czasem niemożliwym do wykonania albo też skutkuje ogromnym nakładem czasu i pracy. Tymczasem biorąc pod uwagę zakres klauzuli nieruchomościowej zgłaszane w informacji podmioty nie muszą podlegać pod jej działanie w przypadku sprzedaży udziałów w spółkach nieruchomościowych. Niezależnym problemem jest nałożenie obowiązku informacyjnego na podmioty zagraniczne posiadające udziały w spółkach nieruchomościowych, które nie mają w Polsce statusu podatnika, a jednak powinny składać ww. informacje. Obowiązku tego wykonać nie mogą nie posiadając NIP, natomiast zgodnie z przepisami nie będąc w Polsce ani podatnikiem ani płatnikiem NIP nie mają prawa do jego uzyskania zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników.
7.	art. 1 ust. 5 updp	SKwP	Prosimy o zmianę przepisu art. 1 ust. 5 updp. Zgodnie z nim spółka jawna, której współnikami nie są wyłącznie osoby fizyczne, która nie złoży w terminie informacji CIT-15J lub jej aktualizacji, uzyskuje status podatnika CIT aż do jej likwidacji lub wykreślenia z właściwego rejestru. Spółka nie może już powrócić do statusu spółki nie będącej podatnikiem CIT, zarówno w przypadku złożenia CIT-15J przed początkiem kolejnego roku, a nawet w przypadku, gdy wszystkimi współnikami spółki staną się wyłącznie osoby fizyczne, a więc spółka przestanie spełniać pierwszy z warunków uzyskania statusu podatnika CIT. W naszej ocenie, ten przypadek stoi w sprzeczności, z ratio legis przepisów określających spółkę jawną jako podatnika CIT, mających na celu zapobieganie

			<p>uchylaniu się od opodatkowania po stronie podatników, którzy zyski ze spółki jawnej czerpią za pośrednictwem jej wspólników, co nie ma miejsca w przypadku, gdy wszyscy wspólnicy to osoby fizyczne. Prosimy o zmianę, która pozwoli odzyskać spółce jawnej status spółki transparentnej podatkowo przed jej likwidacją lub wykreśleniem z rejestru.</p>
8.	<p>Uwagi natury ogólnej, systemowej</p>	SKwP	<p>Wprowadzić zgłoszenia, uwagi przyjmuje MRiT, ale korzystając z okazji zgłaszamy potrzebę zmian w zakresie ustaw, których gospodarzem jest MF. Naszym zdaniem, istnieje potrzeba ponownego przeanalizowania i przemyślenia całego systemu opodatkowania podatkiem dochodowym (podatkami dochodowymi) i stworzenie nowych ustaw podatkowych w tym zakresie.</p> <p>Obecne ustawy stały się zbyt obszerne, zbyt zawile, zbyt niejednoznaczne i powodujące trudności w ich stosowaniu nawet przez specjalistów (w tym przez organy podatkowe).</p> <p>Skomplikowany system podatkowy jest jedną z istotnych przeszkód w prowadzeniu biznesu w Polsce.</p> <p>Stan ustaw o podatkach dochodowych nie pozwala już na ich poprawienie, zasadne jest daleko idące uproszczenie zasad opodatkowania i stworzenie od podstaw nowych przepisów, które będą dla podatników proste, przejrzyste i przyjazne, a jednocześnie zapewnią odpowiednie wpływy podatkowe.</p>
9.	<p>Wyłączenie z limitu sprzedaży uprawniającej do korzystania ze zwolnienia podmiotowego w podatku od towarów i usług przychodów uzyskiwanych z wynajmu nieruchomości o charakterze mieszkalnym wynajmowanych na cele mieszkaniowe (art. 113 ustawy o podatku od towarów i usług)</p>	SKwP	<p>Najem nieruchomości lub części nieruchomości wyłącznie na cele mieszkaniowe jest czynnością zwolnioną od podatku VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 36, bez względu na liczbę i charakter transakcji tego rodzaju.</p> <p>Na gruncie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, dochody z najmu i dzierżawy zaliczane są do źródła, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 6 ustawy o PIT (tzw. najem prywatny).</p> <p>Uzyskiwane, szczególnie przez małych przedsiębiorców, przychody z wynajmu lokali mieszkalnych na cele mieszkaniowe nie powinny być wliczane do limitu przychodów uprawniających do zwolnienia podmiotowego z VAT, a tym samym nie</p>

			wpływać na możliwość utraty zwolnienia podmiotowego.
10.	<p>Wprowadzenie jednego, tożsamego termin na złożenie do organu podatkowego zeznania rocznego w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych (CIT-8) oraz na złożenie rocznego sprawozdania finansowego do KRS</p>	SKwP	<p>W aktualnym stanie prawnym, zeznania w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych, muszą zostać złożone do organu podatkowego w terminie do końca trzeciego miesiąca po zakończeniu roku podatkowego.</p> <p>Z kolei sprawozdania finansowe, mogą być zatwierdzane w ciągu 3 miesięcy od ich sporządzenia.</p> <p>Artykuł 54 ust. 1 ustawy z 29 września 1994 r. o rachunkowości wskazuje, że jeżeli po sporządzeniu rocznego sprawozdania finansowego, a jeszcze przed jego zatwierdzeniem, jednostka otrzymała informacje o zdarzeniach mający istotny wpływ na to sprawozdanie finansowe, to powinna ona odpowiednio skorygować to sprawozdanie, dokonując jednocześnie odpowiednich zapisów w księgach rachunkowych roku obrotowego, którego dotyczy to sprawozdanie.</p> <p>Szczególnie w dużych jednostkach, podlegających obowiązkowi badania sprawozdania finansowego, sprawozdania są często poprawiane po okresie ich sporządzenia, ale jeszcze przed zatwierdzeniem. Tego rodzaju zmiany, powodują konieczność dokonania korekty uprzednio złożonego już zeznania podatkowego, w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych.</p> <p>Wprowadzenie jednego tożsamego terminu na zatwierdzenie sprawozdania i złożenie zeznania podatkowego w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych (CIT-8), niewątpliwie przyczyniłoby się, do zmniejszenia obowiązków zarówno dla samych przedsiębiorców jak i dla księgowych.</p>
11.	<p>Likwidacja uregulowań przewidzianych w art. 9a ust. 3 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od</p>	SKwP	<p>W aktualnym stanie prawnym przedsiębiorca, który decyduje się na rozpoczęcie własnej działalności gospodarczej rezygnując jednocześnie z pracy etatowej – w przypadku wykonywania w ramach działalności tożsamego zakresu usług co w ramach stosunku pracy – nie ma prawa do opodatkowania w formie podatku liniowego w roku rozpoczęcia działalności, oraz w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych przez dwa lata.</p> <p>Aktualna sytuacja rynkowa i gospodarcza pokazuje, że promuje się wśród pracowników etatowych działania</p>

	niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne		<p>zachęcające do podejmowania własnej działalności gospodarczej. Aktualne przepisy podatkowe ograniczają możliwość wyboru optymalnych form opodatkowania, pozostając w sprzeczności trendem rynkowym. Nie znajdują one też uzasadnienia ekonomicznego. Stawka podatku liniowego (19%), jak też niektóre stawki ryczału (14%, 15%, 17%) są obciążeniem większym niż stawka podatku PIT obowiązująca w pierwszym progu skali podatkowej.</p> <p>Dodatkowo, aktualna praktyka doradcza oraz interpretacje indywidualne, wydawane przez Dyrektora KIS pokazują, że organy podatkowe mają problem z oceną czy przedmiot działalności gospodarczej przedsiębiorcy jest tożsamy z czynnościami wykonywanymi w ramach stosunku pracy czy też nie.</p> <p>Nie znajduje uzasadnienia ekonomicznego utrzymywanie w przepisach podatkowych ograniczeń dotyczący możliwości wyboru ryczału od przychodów ewidencjonowanych oraz podatku liniowego dla osób rezygnujących z pracy etatowej i decydujących się na założenie własnej działalności gospodarczej, nawet w okolicznościach, kiedy w ramach działalności świadczone byłyby usługi tożsame z zakresem czynności wykonywanych uprzednio w ramach stosunku pracy.</p>
12.	Wprowadzenie do porządku prawnego rozwiązań umożliwiających „prywatne zatrudnianie”. W aktualnym stanie prawnym brak jest możliwości, aby osoba fizyczna mogła zgłosić do ZUS oraz rozliczać podatki za osobę, która prywatnie zatrudnia np. sprzątaczkę, ogrodnika, etc. (są aktualnie pewne rozwiązania dotyczące zatrudniania niani, ale są to propozycje niewystarczające)	SKwP	<p>Nowe rozwiązania w tym zakresie, z pewnością ułatwiłyby legalne zatrudnianie dla osób fizycznych. Aktualny stan prawny prowadzi do sytuacji, w której występuje w tym obszarze wiele nadużyć, w tym fikcyjne zatrudnianie takich osób w firmach prowadzonych przez przedsiębiorców.</p>

13.	Mały ZUS plus bez ograniczeń czasowych	SKwP	<p>Obecnie jednym z najbardziej dotkliwych, a jednocześnie powodujących najwięcej kontrowersji obciążeń przedsiębiorców są składki na ubezpieczenia społeczne. O ile w pewnych przypadkach, przez pierwsze 3 lata działalności, obciążenie to może być znacznie zredukowane, to po upływie tego okresu, nie ma możliwości zastosowania żadnej preferencji w tym zakresie (wyjątkiem może być ewentualnie zbieg tytułów do ubezpieczeń, w przypadku gdy prowadzący działalność podatnik jest objęty ubezpieczeniami społecznymi np. z tytułu umowy o pracę).</p> <p>W związku z powyższym, wielu przedsiębiorców rezygnuje z prowadzenia działalności gospodarczej. Nawet w przypadku braku jakichkolwiek dochodów lub nawet przychodów, spowodowanych np. przejściowymi problemami przedsiębiorcy, musi on opłacać comiesięczne składki na ubezpieczenia społeczne w wysokości ok. 1600 zł. Obciążenie to ma taką samą wysokość, zarówno dla przedsiębiorców osiągających znaczne dochody, jak i dla tych, których efektywność ekonomiczna jest marginalna. Oczywiście nie należy dodatkowo „karać” przedsiębiorców uzyskujących wysokie dochody, ale raczej rozważyć możliwość wsparcia drobnej przedsiębiorczości.</p> <p>Takie rozwiązanie w polskim porządku prawnym już istnieje – jest nim „mały ZUS Plus”. Problemem jest fakt, że okres jego stosowania może wynosić maksymalnie 36 miesięcy, w ciągu 60 miesięcy prowadzenia działalności gospodarczej. W celu wsparcia przedsiębiorców, których skala działalności jest niewielka, należałoby rozważyć umożliwienie im opłacania niższych składek na ubezpieczenia społeczne.</p>
14.	Osoba współpracująca bez ZUS lub z preferencjami	SKwP	<p>Często w rozpoczęcie działalności gospodarczej angażują się członkowie rodziny – np. małżonek, rodzice czy dzieci. Działając wspólnie, starają się pomóc rodzinnemu przedsiębiorcy w wystartowaniu z własnym biznesem poprzez przeróżne działania – choćby sprzątanie lokalu czy obsługę lub pozyskiwanie klienta. W tym początkowym, szczególnie trudnym okresie prowadzenia działalności, często nie występują żadne przychody lub przychody te są nieznaczne. Przedsiębiorca nierzadko ponosi znaczne nakłady związane np. z wyposażeniem i remontem lokalu, działaniami marketingowymi, nabyciem narzędzi,</p>

			<p>materiałów czy towarów, a wspomagająco swoimi działaniami bliscy, stanowią nieocenioną pomoc w trudzie podejmowania działalności gospodarczej. Nie ma jednak skutecznego sposobu, aby członek rodziny mógł w sposób całkowicie nieodpłatny (dla przedsiębiorcy), wynikający jedynie z jego dobrej woli i chęci wsparcia, współpracować z osobą prowadzącą biznes. Za tzw. „osobę współpracującą” przedsiębiorca jest obowiązany odprowadzać składki na ubezpieczenia społeczne w pełnej wysokości, a ponadto jeszcze składkę zdrowotną. Koszt takiej współpracy, to więc ponad 2000 zł miesięcznie, co przy np. 2 osobach wspomagających, generuje koszt ponad 4000 zł miesięcznie. Nie ma możliwości objęcia osoby współpracującej składkami preferencyjnymi, bądź zwolnieniem z obowiązku ich opłacania, nawet gdy z preferencji korzysta ów członek rodziny prowadzący działalność gospodarczą. W związku z powyższym, rozwiązanie tego typu staje się mało atrakcyjne.</p> <p>Pomoc najbliższych nie powinna wiązać się z tak znacznymi obciążeniami, które przedsiębiorca musi ponosić nawet w przypadku, gdy owa pomoc nie wiąże się z wynagrodzeniem (którego nawet nie ma jeszcze z czego wypłacić). W związku z powyższym, należałoby rozważyć umożliwienie osobie współpracującej, korzystanie z takich samych preferencji w odniesieniu do ubezpieczeń społecznych, z jakich w danym momencie korzysta przedsiębiorca – członek rodziny.</p>
15.	Większa rola konsultacji społecznych i mniej pośpiechu przy uchwalaniu zmian prawa	SKwP	<p>W większości sytuacji, przepisy prawa nie wymagają natychmiastowego wprowadzania. Niestety rządzący najczęściej marginalizują sprawę konsultacji społecznych, co powoduje że bardzo często są one fasadowe. Proces legislacyjny jest prowadzony w niepotrzebnym pośpiechu, co powoduje że jego efekty są dalekie od oczekiwania.</p> <p>Czas procesu legislacyjnego powinien być czasem, w którym również pojawia się rozporządzenie (jeżeli oczywiście sytuacja tego wymaga), jak również różnego rodzaju oficjalne wyjaśnienia (np. interpretacje ogólne prawa podatkowego, objaśnienia podatkowe).</p> <p>Dzięki temu byłoby jasne, jak to rozwiązanie ma być stosowane w różnych praktycznych sytuacjach. Efektem prac legislacyjnych</p>

			<p>powinno być rozwiązanie, które faktycznie jest przemyślane, przynosi korzyści dla Państwa, a jednocześnie jest akceptowalne i możliwe do zrealizowania przez przedsiębiorców.</p> <p>Nie powinno się doprowadzać do sytuacji, w której po przyjęciu ustawy okazuje się, że nadal wzbudza ona dużo wątpliwości praktycznych i następnie rozpoczynają się prace nad jej odraczeniem lub zmianą. W ostatnich latach przykładem tutaj był KSeF, „Polski Ład”, zmiany w podatku u źródła.</p> <p>Oczywiście dobrze, że dostrzega się potrzebę zmian, ale jednocześnie nikt nie zwróci uczestnikom obrotu prawnego: czasu i środków, jakie zostały włożone w dostosowanie się do danego rozwiązania. Takim przykładem był obowiązek w cenach transferowych dla tzw. pośrednich transakcji rajowych, gdzie podatnik miał sprawdzać, czy jego kontrahent nie dokonuje rozliczeń z podmiotem z rajy podatkowego. Podatnicy zaczęli się przygotowywać do tego rozwiązania, wydawać konkretne środki, a następnie nie padło z ust nikogo przysłowiowe „przepraszam”, nie wspominając o rekompensacie finansowej od twórców danego rozwiązania.</p> <p>Oczywiście możliwe jest, aby pojawiały się różne koncepcje i rozwiązania, ale ten właśnie etap legislacyjny powinien powodować, że będą się konkretyzować pewne rozwiązania, a następnie będzie ustalany ich właściwy kształt.</p> <p>Co do konkretów, to wydaje się zasadne dążenie do ujednoczenia terminów podatkowych:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zasadne wydaje się dążenie do tego, aby terminy do wykonania różnego rodzaju obowiązków podatkowych były ujednoczone. W tym momencie, poszczególne ustawy podatkowe ustanawiają odrębne terminy.
16.	Zmiana rozdziału 11A Ordynacji podatkowej	SKwP	<p>Propozycja zmiany dotyczy całego rozdziału 11A Ordynacji podatkowej (art. od 86a do 86o Ordynacji podatkowej) - tak aby te przepisy nie obejmowały obowiązku raportowania schematów krajowych oraz aby były mniej skomplikowane i zgodne z Dyrektywą Rady (UE) 2018/822 1 z dnia 25 maja 2018 r. zmieniającą dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania w odniesieniu do</p>

			<p>podlegających zgłoszeniu uzgodnień transgranicznych (Dz.U.U.E.L.2018.139.1).</p> <p>Nałożenie obowiązku raportowania o krajowych schematach podatkowych jest kolejnym obowiązkiem nałożonym m. in. na przedsiębiorców. Stopień skomplikowania tych przepisów powoduje, że nawet profesjonalni pełnomocnicy mają bardzo często duże wątpliwości, czy dana czynność spełnia definicję schematu podatkowego. Sankcje przewidziane za naruszenie tych przepisów (nawet do kilkudziesięciu mln złotych) są nieadekwatne do „przewinienia”. Polska jest krajem, który przewiduje najwyższe w Unii Europejskiej sankcje za nieprzestrzeganie tych regulacji, jednocześnie posiadając chyba najbardziej skomplikowane przepisy w tym zakresie. Wydane przez Ministra Finansów w 2019 roku Objasnienia w minimalnym stopniu przyczyniły się do rozwiania wątpliwości interpretacyjnych. Konstrukcja przepisów jest na tyle uciążliwa, że wymaga kompleksowej zmiany.</p>
17.	Zmiany w zakresie przepisów dot. rozstrzygnięcia wątpliwości na korzyść podatnika, o której mowa w art. 2a Ordynacji podatkowej	SKwP	<p>W świetle tego przepisu – niedające się usunąć wątpliwości, co do treści przepisów prawa podatkowego, rozstrzyga się na korzyść podatnika.</p> <p>We wszelkiego rodzaju sondażach podnosi się, że najistotniejszą barierą prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce są przepisy prawa, a przede wszystkim przepisy prawa podatkowego. Wprowadzenie art. 2a Ordynacji podatkowej wydaje się być przede wszystkim skierowany do osób, które już faktycznie prowadzą działalność gospodarczą, to należy jednak zwrócić uwagę, że zmiana treści tego przepisu mogłaby wpłynąć na ewentualne decyzje przyszłych przedsiębiorców o podjęciu działalności. Odpowiednie zmiany, mogłyby więc wpłynąć na przyszłe poczucie bezpieczeństwa przedsiębiorców w zakresie pewności prawa podatkowego, jak i wpłynąć pozytywnie na sposób postrzegania przepisów dla osób, które już działalność gospodarczą prowadzą.</p> <p>Zgodnie z bieżącą praktyką orzecniczą, zastosowanie tego przepisu wystąpi wyłącznie w przypadku, w którym żadna z metod wykładni prawa nie przyniesie rozstrzygnięcia, co do znaczenia danej normy prawnej. Linia orzecnicza w tym zakresie jest jednoznaczna, co potwierdza m.in. wyrok Naczelnego Sądu</p>

			<p>Administracyjnego z 19 października 2023 r. sygn. akt III FSK 4185/21.</p> <p><i>Zasada in dubio pro tributario jest jedną z dyrektyw wykładni prawa i ma zastosowanie wtedy, gdy interpretacja przepisu prawa przy zastosowaniu wszystkich jej kontekstów (językowego, systemowego, funkcjonalnego) nie daje zadowalających rezultatów. Tylko w przypadku, gdy rezultat przeprowadzonej wykładni, mimo zastosowania różnych metod interpretacji, pozwala na przyjęcie alternatywnych względem siebie treści normy prawnej, prawidłowym rozwiązaniem jest wybór znaczenia, które jest korzystne dla podatnika.</i></p> <p>Sposób, w jaki interpretowany jest ten przepis przeczy idei i celowi przyświecającemu wprowadzeniu tego rozwiązania do obrotu prawnego. O kompletnym braku znaczenia tego przepisu świadczy m.in. wyrok TK z 4 lipca 2023 r. sygn. akt SK 14/21, w świetle którego uznano niekonstytucyjność definicji budowl dla potrzeb podatku od nieruchomości. Wprawdzie w tym miejscu należy zgodzić się z Trybunałem Konstytucyjnym, gdyż doradcy podatkowi wielokrotnie podkreślali, że przepis ten wymaga nowelizacji, to jednak trzeba zaznaczyć, że TK odroczył termin utraty mocy obowiązującej ww. definicji o 18 miesięcy.</p> <p>Z omawianego wyroku TK płyną więc jednoznaczne wnioski – ustawodawca przez określony czas, ma prawo opodatkowywać podatników na podstawie niekonstytucyjnego przepisu. Budzi to uzasadnione wątpliwości prawne, w szczególności w kontekście art. 217 Konstytucji RP, zgodnie z którym nakładanie podatków, innych danin publicznych, określanie podmiotów, przedmiotów opodatkowania i stawek podatkowych, a także zasad przyznawania ulg i umorzeń oraz kategorii podmiotów zwolnionych od podatków następuje w drodze ustawy. Trybunał Konstytucyjny w treści uzasadnienia nie odniósł się w żaden sposób do treści art. 2a Ordynacji podatkowej i tego rodzaju wątpliwości nie zidentyfikował.</p> <p>Rozumienie tego przepisu w taki sposób, marginalizuje więc jego znaczenie i cel, dla którego go wprowadzono. Można wręcz pokusić się o stwierdzenie, że istnienie tego przepisu w takim kształcie nie ma żadnego</p>
--	--	--	--

			<p>uzasadnienia prawnego, gdyż jego rolę powinien pełnić art. 217 Konstytucji RP.</p> <p>Dlatego też, ustawodawca powinien rozważyć możliwość zmiany tego przepisu, która mogłaby polegać np. na usunięciu w jego treści sformułowania „<i>niedające się usunąć</i>”. Bieżąca analiza rozstrzygnięć wydawanych przez organy podatkowe właściwie potwierdza, że organy i tak stosują i zaprezentują taką wykładnię przepisów, która będzie wykładnią profiskalną, a więc „usuną” wątpliwości w sposób niekorzystny dla podatnika i odmówią zastosowania tej zasady.</p>
18.	Zwiększenie limitu zwolnienia podmiotowego z VAT	SKwP	<p>Limit 200 tys. zł wartości sprzedaży uprawniający do korzystania ze zwolnienia podmiotowego z VAT nie był zmieniany od 2017 r. Wartość ta, z uwagi na inflację wymaga jak najszybszego dostosowania do aktualnych warunków rynkowych. Padły deklaracje, iż ten limit zostanie zwiększony od przyszłego roku do 240 tys. zł. Niemniej nadal, kwota ta wydaje się zbyt niska. Stanowi to barierę prowadzenia działalności gospodarczej – zwolnienie podmiotowe z VAT stanowi duże ułatwienie rozliczeń dla mniejszych przedsiębiorców i zdejmuje z ich barków liczne obowiązki wynikające z ustawy o VAT.</p>
19.	Zwiększenie limitu zwolnienia od stosowania kas fiskalnych	SKwP	<p>Analogicznie, zasadne byłoby zwiększenie limitu zwolnienia od stosowania kas fiskalnych. Z obowiązku ewidencjonowania w danym roku podatkowym zwalnia się aktualnie podatników, u których wartość sprzedaży dokonanej na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej oraz rolników ryczałtowych nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym kwoty 20 000 zł. Zasadne byłoby zwiększenie tego limitu, tym bardziej, że w 2024r. wzrósł limit dla działalności nierejestrowanej (limit przychodów z działalności nierejestrowanej w roku 2024 w każdym miesiącu nie może przekroczyć kwoty: od stycznia do czerwca 3181,50 zł; od lipca do grudnia 3225 zł). Pomimo tego, że działalność nierejestrowana cechuje się dużym odformalizowaniem, w przypadku tego typu działalności, kwestia wymogu posiadania kasy fiskalnej jest podobna jak w przypadku rejestrowanej działalności gospodarczej. Stąd istnieje ryzyko, że podatnik zmieści się w limicie działalności nierejestrowanej, ale jednocześnie będzie zobligowany do ewidencjonowania</p>

			<p>sprzedaży na kasie fiskalnej, co stanowiło będzie dla niego znaczne utrudnienie.</p>
20.	<p>Zmiana formy opodatkowania przez przedsiębiorców (JDG/wspólnicy spółek cywilnych i osobowych)</p>	SKwP	<p>Przedsiębiorcy będący osobami fizycznymi mają uprawnienie do wyboru formy opodatkowania osiąganych przez siebie przychodów na zasadach ogólnych, stawką liniową lub ryczałtem od przychodów finansowych.</p> <p>Zgodnie z art. 9a ust. 2 ustawy o PIT:</p> <p>Podatnicy mogą wybrać sposób opodatkowania dochodów z pozarolniczej działalności gospodarczej na zasadach określonych w art. 30c. W tym przypadku, są obowiązani do złożenia właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego sporządzonego na piśmie, oświadczenia o wyborze tego sposobu opodatkowania do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym został osiągnięty pierwszy przychód z tego tytułu w roku podatkowym, albo do końca roku podatkowego, jeżeli pierwszy taki przychód został osiągnięty w grudniu tego roku podatkowego.</p> <p>Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne:</p> <p>Sporządzone na piśmie oświadczenie o wyborze opodatkowania przychodów z pozarolniczej działalności gospodarczej w formie ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych na dany rok podatkowy, podatnik składa naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu według miejsca zamieszkania podatnika, a w przypadku przedsiębiorstwa w spadku - według ostatniego miejsca zamieszkania zmarłego przedsiębiorcy, do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym osiągnął pierwszy przychód z tego tytułu w roku podatkowym, albo do końca roku podatkowego, jeżeli pierwszy taki przychód osiągnął w grudniu roku podatkowego.</p> <p>Problem:</p> <p>Organy podatkowe restrykcyjnie podchodzą do kwestii oświadczeń o wyborze formy opodatkowania, o których mowa w ww. przepisach żądając od podatników, którzy przez cały rok odprowadzali zaliczki na podatek jako podatnicy liniowi/podatnicy ryczałtu, aby korygowali swoje roczne rozliczenia na PIT-36. W szczególności</p>

			<p>chodzi o sytuacje, gdy podatnicy oświadczenie o wyborze formy opodatkowania składali za pośrednictwem CEIDG. W sytuacji, gdy brak właściwego odnotowania skutków dokonanego przez podatnika zgłoszenia wynika z okoliczności istniejących po stronie administracji publicznej (np. ewentualne błędne działania systemu informatycznego), organy podatkowe żądają od podatników korekt rozliczeń z PIT-36L i PIT-28 na PIT-36.</p> <p>Tymczasem, najnowsze orzecznictwo NSA wskazuje, że nawet złożenie oświadczenia woli dot. wyboru formy opodatkowania także w tytule przelewu zaliczki na mikrorachunek podatkowy będzie dla podatnika skuteczne. Por. wyrok NSA z dnia 22.02.2024 r. sygn. II FSK 710/21.</p> <p>Konieczne jest doprecyzowanie przepisów, poprzez jasne wskazanie sposobu złożenia oświadczenia uznanie, że zapłata zaliczki na podatek jest równoznaczna z wyborem formy opodatkowania lub „następczy” wybór formy opodatkowania. tj. po zakończeniu roku podatkowego w składanej za rok deklaracji.</p>
21.	Usunięcie z ustaw o podatkach dochodowych regulacji dotyczących instytucji tzw. „kredytu podatkowego”	SKwP	<p>Uchylenie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - art. 25 ust. 11-17 Ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 2805 z późn. zm.), - art. 44 ust. 7a-7l Ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 226 z późn. zm.). <p>Cel zmian – to uproszczenie obowiązujących przepisów prawa podatkowego poprzez usunięcie regulacji nadmiernych i zbędnych, nie znajdujących zastosowania w praktyce gospodarczej; „odchudzenie” ustaw o podatkach dochodowych, zwiększenie przejrzystości obowiązujących regulacji prawnych.</p>